

VĂN MẪU LỚP 6

Kể diễn cảm truyện Sọ Dừa

Dàn ý

1. Mở bài:

* Giới thiệu chung:

- Ngày xưa, ở một làng nọ, có hai vợ chồng đã già mà chưa có con nối dõi.
- Người vợ mang thai sau khi uống nước mưa đọng trong chiếc sọ dừa dưới một gốc cây rùng và sinh ra đứa con chỉ có đầu mà không có chân tay, bèn đặt tên là Sọ Dừa.

2. Thân bài:

● Diễn biến của truyện:

- Bà mẹ than phiền vì đứa con dị dạng, không giúp gì được cho gia đình.
- Sọ Dừa an ủi mẹ, xin mẹ nói với phú ông giao cho việc chăn bò.
- Sọ Dừa chăn bò rất giỏi, con nào con nấy ăn no chóng lớn.
- Ba cô con gái phú ông thay phiên mang cơm cho Sọ Dừa. Hai cô chị hắt hủi, xa lánh. Cô út đối xử với Sọ Dừa rất tử tế.

Sọ Dừa hoá thân thành chàng trai tuấn tú, ngồi trên võng đào thổi sáo cho đàn cò gặm cỏ. Nghe tiếng động, chàng trở lại lột Sọ Dừa. Cô út đã vô tình chứng kiến điều lạ ấy và đem lòng yêu Sọ Dừa.

- Sọ Dừa giục mẹ đến hỏi con gái phú ông làm vợ. Phú ông thách cưới rất nhiều.
- Sọ Dừa hoá phép ra đầy đủ lễ vật và cưới được cô út.

Sọ Dừa thi đỗ Trạng nguyên, được nhà vua cử đi sứ. Khi chia tay, chàng trao cho vợ một con dao và hai quả trứng.

- Hai cô chị ganh ghét, tìm cách làm hại em gái. Cô út bị đẩy xuống biển, cá kinh nuốt cô vào bụng. Cô dùng dao giết chết cá rồi sống tạm ở một hoang đảo, chờ người cứu.

3. Kết bài:

Kết thúc truyện:

- Trạng nguyên đi sứ trở về ngang qua đảo. nghe tiếng gà gáy vội tìm vào. Hai vợ chồng đoàn tụ, mở tiệc ra mắt mọi người.

- Hai người chị độc ác xấu hổ bỏ đi biệt xứ.

Bài làm tham khảo

Bài làm 1

Ngày xưa ngày xưa, ở một làng nọ có hai vợ chồng nông dân nghèo đi ở cho một phú ông. Họ đã ngoài năm mươi tuổi mà chưa có được một mụn con cho vui cửa vui nhà.

Một hôm, hai vợ chồng vào rừng kiếm củi cho chủ. Trời nắng to, người vợ khát nước mà không tìm thấy suối, đành uống nước đọng trong một chiếc sọ dừa ở dưới gốc cổ thụ. Thế rồi bà có thai.

Sau khi chồng mất, bà sinh ra một đứa bé dị dạng, chỉ có cái đầu tròn lông lốc mà không cu chân tay. Buồn rầu và sợ hãi, bà toan đem vứt đi thì đứa bé bỗng cất tiếng van xin:

- Mẹ ơi, con là người đấy! Mẹ đừng vứt con đi mà tội nghiệp!

Thấy thương, bà đành để con lại nuôi và đặt tên là Sọ Dừa. Từ đó, hai mẹ con sớm tối có nhau.

Ngày qua tháng lại, Sọ Dừa vẫn thế, cứ lẩn lôn lốc trong nhà, chẳng đờ đàn được việc gì cho mẹ. Một hôm, bà mạ than rằng:

- Con nhà người ta bảy tám tuổi đã biết chăn bò. Còn mày thì chẳng được tích sự gì!

Sọ Dừa nói:

- Con có thể chăn bò được. Mẹ cứ xin với phú ông cho con đến chăn bò.

Bà mẹ ngạc nhiên lắm nhưng vì Sọ Dừa giục mãi nên bà đành tới nhà phú ông. Nghe bà nói, phú ông ngần ngại, băn khoăn. Thằng bé người không ra người, ngợm không ra ngợm ấy làm thế nào mà chăn dắt cả đàn bò đông như vậy? Nhưng lòng tham lại khiến ông ta nghĩ: "Nó bé thế, chắc là ăn ít, khỏi tốn cơm, công sá lại chẳng là bao. Thôi, cứ thử xem sao!".

Thế là Sọ Dừa đi ở chăn bò cho nhà phú ông. Ngày nào cũng thế, nắng cũng như mưa, sáng Sọ Dừa lẩn theo đàn bò ra đồng, tối lại lẩn sau đàn bò về chuồng. Cậu chăn bò rất giỏi, con nào con nấy bụng no căng, lông bóng mượt. Những đàn bò béo tốt, phú ông mừng lắm.

Ngày mùa, lúa đã chín vàng. Tới giờ trong nhà ra đồng gặt lúa hết cả. Phú ông đành sai ba cô con gái thay nhau đem cơm cho Sọ Dừa. Hai cô chị thấy Sọ Dừa xấu xí thì cười chê, hắt hủi. Riêng cô út hiền lành tốt bụng, đối xử với Sọ Dừa rất tử tế.

Một hôm, đến lượt cô út mang cơm cho Sọ Dừa. Vừa tới chân đồi, cô bỗng nghe thấy tiếng sáo véo von, trầm bổng. Cô nhẹ nhàng nép sau bụi cây rình xem thì thấy trước mắt hiện ra cảnh tượng lạ lùng: một chàng trai khôi ngô tuấn tú ngồi trên chiếc võng đào mắc giữa hai thân cây đang say mê thổi sáo. Xung quanh chàng, đàn bò ung dung gặm cỏ.

Chợt một cành khô gãy dưới chân. Nghe tiếng động, chàng trai giật mình biến mất, chỉ còn Sọ Dừa lẩn lóc ở đấy. Mấy lần đều như thế, cô út biết Sọ Dừa không phải người thường. Từ đó, cô thầm yêu Sọ Dừa, có của ngon vật lạ đều giấu đem cho chàng.

Hết hạn chăn bò, Sọ Dừa trở về nhà. Chàng giục mẹ đến hỏi con gái phú ông cho chàng. Bà mẹ sừng sốt tưởng mình nghe nhầm. Sau thấy con năn nỉ mãi, bà đành chiều ý, kiếm buồng cau mang tới nhà phú ông. Phú ông vuốt râu cười khẩy:

- Ừ, được! Bà hãy bảo con trai bà rằng muốn cưới được con gái ta thì phải sắm cho dù một Chĩnh vàng cốm, mười tấm lụa đào, mười con lợn béo, mười vò rượu tăm đem sang đây!

Ngẫm thân phận nghèo hèn, bà mẹ tủi thân lủi thủi ra về. Bà kể lại lời phú ông cho Sọ Dừa nghe, nghĩ rằng con mình sẽ thôi không đòi lấy vợ nữa. Ai ngờ chàng bảo rằng mình sẽ lo đủ những lễ vật trên.

Đúng ngày hẹn, bà mẹ vô cùng ngạc nhiên trước những lễ vật quý giá bỗng dung xuất hiện cùng với mười gia nhân khỏe mạnh đang chuẩn bị khiêng lễ vật sang nhà phú ông. Không thể nuốt lời hứa, phú ông bèn nói:

- Để ta hỏi xem trong ba đứa con gái của ta, có đứa nào ưng lấy thằng Sọ Dừa không đã!

Hai cô chị bĩu môi chê bai, khinh bỉ Sọ Dừa rồi cười chế giễu. Riêng cô út cúi đầu e thẹn, tỏ ý bằng lòng làm vợ chàng.

Ngày cưới được tổ chức thật linh đình nhưng lúc rước dâu, không ai thấy Sọ Dừa đâu cả. Bỗng nhiên, từ phòng cô dâu, cô út sánh vai với một chàng trai khôi ngô tuấn tú bước ra tươi cười chào mọi người. Ai nấy đều sừng sốt và mừng rỡ. Còn hai cô chị vợ thì vừa tiếc rẻ vừa ghen tức.

Vợ chồng Sọ Dừa sống hạnh phúc bên nhau. Cô út chăm chỉ, siêng năng lo việc nhà; còn Sọ Dừa miệt mài đèn sách chờ khoa thi và chàng đã đỗ Trạng nguyên. Mẹ chàng và vợ chàng mừng vui khôn xiết. Ít lâu sau, vua sai chàng đi sứ. Khi chia tay, chàng trao cho vợ hai hòn đá lửa, một con dao và hai quả trứng gà; lại dặn nàng luôn mang theo các thứ đó bên mình, phòng khi cần dùng đến.

Sau khi cô út thành vợ Trạng nguyên, hai cô chị đem lòng ganh ghét, rắc tâm làm hại em để thay làm bà Trạng. Nhân lúc quan Trạng đi sứ vắng nhà, hai cô chị rủ em chèo thuyền ra biển rồi đẩy em ngã xuống nước. Một con cá kinh nuốt cô út vào bụng, sẵn có con dao, cô đâm chết nó. Xác cá dạt vào một đảo hoang. Cô út lấy dao khoét bụng cá chui ra rồi chặt cây, cắt tranh dựng một túp lều nhỏ trú thân. Cô lấy hai hòn đá cọ mạnh vào nhau lấy lửa rồi xẻ thịt con cá nướng ăn qua ngày, chờ có thuyền nào đi qua thì kêu cứu. Hai quả trứng nở thành đôi gà trống mái quần quýt làm bạn với cô.

Một hôm, có chiếc thuyền cắm cờ quan Trọng chạy ngang qua đảo. Bỗng nhiên chú gà trống vươn cao cổ gáy một tràng dài: Ò ó 0... Phái thuyền quan Trọng rước cô tôi về/ Thấy sự lạ lòng, quan Trọng ra lệnh ghé thuyền vào đảo. Hai vợ chồng gặp nhau, mừng mừng tủi tủi. Quan Trọng đưa vợ về nhà và giấu kín trong buồng.

Chàng mở tiệc đãi dân làng. Hai cô chị cũng được mời dự. Hai ả thi nhau khóc lóc, tỏ vẻ thương tiếc cô em bạc phận. Quan Trọng không nói gì, bước vào buồng dắt vợ ra chào hỏi mọi người. Hai cô chị độc ác xấu hổ, không thốt nên lời. Chúng bỏ quẻ trốn đi biệt xứ. Từ đó trở đi, không ai nhìn thấy chúng đâu. Có người kể rằng chúng đã bỏ xác chôn rùng sâu.

Bài làm 2

Ngày xưa ngày xưa, ở một làng nọ có hai vợ chồng nông dân nghèo đi ở cho một phú ông. Họ đã ngoài năm mươi tuổi mà chưa có được một mụn con cho vui cửa vui nhà.

Một hôm, hai vợ chồng vào rừng kiếm củi cho chủ. Trời nắng to người vợ khát nước mà không tìm thấy suối, đành uống nước đọng trong một chiếc sọ dừa ở dưới gốc cổ thụ. Thế rồi bà có thai.

Sau khi chồng mất, bà sinh ra một đứa bé dị dạng, chỉ có cái đầu tròn như một quả dừa mà không có chân tay. Buồn rầu và sợ hãi, bà toan đem vứt đi thì đứa bé bỗng cất tiếng van xin:

- Mẹ ơi, con là người đấy! Mẹ đừng vứt con đi mà tội nghiệp!

Thấy thương, bà đành để lại nuôi và đặt tên là Sọ Dừa. Từ đó, hai mẹ con sớm tối có nhau. Ngày qua tháng lại, Sọ Dừa vẫn thế, chẳng lớn hơn được chút nào. Một hôm, bà mẹ than rằng: Con nhà người ta bảy tám tuổi đã biết chăn bò. Còn mày thì chẳng giúp mẹ được việc gì.

Sọ Dừa nói:

- Việc gì chứ chăn bò thì con cũng làm được. Mẹ cứ xin với phú ông cho con đến ở chăn bò.

Bà mẹ ngạc nhiên không tin nhưng vì Sọ Dừa giục mãi nên bà đành đến nhà phú ông. Nghe bà nói, phú ông ngần ngại, băn khoăn. Thằng bé người không ra người, ngợm không ra ngợm ấy thì làm thế nào mà chăn dắt cả đàn bò đông như vậy? Nhưng lòng tham lại khiến ông ta nghĩ: “Nó bé thế chắc là ăn ít, khỏi tốn cơm, công sá lại chẳng là bao. Thôi, cứ thử xem sao!”.

Thế là Sọ Dừa đến ở cho nhà phú ông. Ngày nào cũng thế, nắng cũng như mưa, sáng sáng, Sọ Dừa lăn theo đàn bò ra đồng, tối tối, lại lăn sau đàn bò về chuồng. Cậu chăn bò rất giỏi, con nào con nấy bụng no căng, lông bóng mượt. Nhìn đàn bò béo tốt, phú ông mừng lắm.

Ngày mùa, lúa đã chín vàng. Tới rón trong nhà ra đồng gặt lúa hết cả. Phú ông đành sai ba cô con gái thay nhau đem cơm cho Sọ Dừa. Hai cô chị thấy Sọ Dừa xấu xí thì cười chê hắt hủi. Riêng cô út hiền lành tốt bụng, đối xử với Sọ Dừa rất tử tế.

Một hôm, đến lượt cô út mang cơm cho Sọ Dừa. Vừa tới chân đồi, cô bỗng nghe thấy tiếng sáo véo von, trầm bổng. Gõ nhẹ nhàng nấp sau bụi cây rình xem thì thấy trước mắt hiện ra cảnh tượng lạ lùng: một chàng trai vẻ mặt khôi ngô tuấn tú ngồi trên chiếc võng đào mắc giữa hai thân cây đang say mê thổi sáo. Xung quanh chàng, đàn bò ung dung gặm cỏ.

Chợt một cành khô gãy dưới chân. Nghe tiếng động, Chàng trai giật mình biến mất, chỉ còn Sọ Dừa lẫn lóc ở đấy. Mấy lần đều như thế, cô út biết Sọ Dừa không phải người thường. Từ đó cô đem lòng yêu Sọ Dừa, có của ngon vật lạ đều giấu đem cho chàng.

Hết hạn chẵn bò, Sọ Dừa trở về nhà. Chàng giục mẹ đến hỏi con gái phú ông cho chàng. Bà mẹ sừng sốt tưởng mình nghe nhầm. Sau thấy con năn ni mãi, bà đành chiều ý, kiếm buồng cau mang tới nhà phú ông. Phú ông vuốt râu cười khẩy:

Ừ, được! Bà hãy bảo con trai bà rằng muốn cưới được con gái ta thì phải sắm cho đủ một Chĩnh vàng cốm, mười tấm lụa đào, mười con lợn béo, mười vò rượu tăm đem sang đây!

Ngẫm thân phận nghèo hèn, bà mẹ tủi thán lủi thủi ra về. Bà kể lại lời phú ông cho Sọ Dừa nghe, nghĩ rằng chàng sẽ thôi không đòi lấy vợ nữa. Ai ngờ chàng bảo chàng sẽ lo đủ những lễ vật trên.

Đúng ngày hẹn, bà mẹ vô cùng ngạc nhiên trước những lễ vật quý giá bỗng dung xuất hiện cùng với mười gia nhân đang chuẩn bị khiêng lễ vật sang nhà phú ông.

Không thể nuốt lời hứa, phú ông bèn nói với bà cụ:

- Để ta hỏi xem trong ba đứa con gái của ta, có đứa nào ưng lấy thằng Sọ Dừa không đã. Hai cô chị bĩu môi chê bai, khinh bỉ Sọ Dừa. Riêng cô út cúi đầu e thẹn, tỏ ý bằng lòng làm vợ chàng.

Ngày cưới được tổ chức thật linh đình nhưng lúc rước dâu, không ai thấy Sọ Dừa đâu cả. Bỗng nhiên từ buồng cô dâu cô út sánh vai với một chàng trai khôi ngô tuấn tú cùng bước ra tươi cười chào mọi người. Ai nấy đều sừng sốt và mừng rỡ. Còn hai cô chị thì vừa tiếc rẻ vừa ghen tức.

Vợ chồng Sọ Dừa sống hạnh phúc bên nhau. Cô út chăm chỉ, siêng năng lo việc nhà còn Sọ Dừa miệt mài đèn sách chờ khoa thi và chàng đã đỗ Trạng nguyên. Mẹ chàng và vợ chàng mừng vui khôn xiết. Ít lâu sau, vua sai chàng đi sứ. Khi chia tay, chàng trao cho vợ hai hòn đá lửa, một con dao và hai quả trứng gà; lại dặn nàng luôn mang theo các thứ đó bên mình, phòng khi cần dùng đến.

Sau khi cô út thành vợ Trạng nguyên, hai cô chị đem lòng ganh ghét, rắp tâm ám hại để thay em làm bà Trạng. Nhân lúc quan Trạng đi sứ vắng nhà, hai cô chị rủ em chèo thuyền ra biển rồi đẩy em ngã xuống nước. Một con cá kinh lớn nuốt cô út vào bụng, sẵn có con dao, cô đâm chết cá. Xác cá dạt vào một đảo hoang. Cô út khoét bụng cá chui ra, lấy dao chặt cây, cắt tranh dựng một túp lều nhỏ trú thân. Cô lấy hai hòn đá cọ mạnh vào nhau cho bật lửa rồi xẻ thịt cá nướng ăn qua ngày, chờ hễ có thuyền nào đi qua thì kêu cứu. Hai quả trứng nở thành đôi gà trống mái quần quýt làm bạn với cô.

Một hôm, có chiếc thuyền cắm cò đuôi nheo chạy ngang qua đảo. Bỗng nhiên, chú gà trống vươn cao cổ gáy to ba lần: ò ó o... Phải thuyền quan Trọng rước cô tôi về. Thấy sự lạ lùng, quan Trọng ra lệnh ghé thuyền vào đảo. Hai vợ chồng gặp nhau, mừng mừng tủi tủi. Quan Trọng đưa vợ về nhà và giấu kín trong buồng.

Chàng mở tiệc đãi dân làng. Hai cô chị vợ cũng được mời dự. Hai ả thi nhau khóc lóc, ra vẻ thương tiếc cô em bạc phận. Quan Trọng không nói gì, bước vào buồng dắt tay vợ ra chào hỏi mọi người. Hai cô chị sợ hãi và xấu hổ, không thốt nên lời. Chúng bỏ quê trốn đi biệt xứ. Từ đó trở đi, vợ chồng Sọ Dừa và dân làng sống hạnh phúc, yên vui.

Nhằm giúp các em học sinh học tốt Tập làm văn lớp 6, doctailieu.com đã tổng hợp tất cả các bài [Văn mẫu lớp 6](#) tập 1, tập 2 hay nhất, chọn lọc với đủ các dạng bài: Văn kể chuyện và miêu tả, [văn tóm tắt - diễn cảm - phát biểu cảm nghĩ](#) cho các em học sinh có tham khảo.